

Biskop Gustaf Aulén.

Konungen har till Biskop i Strängnäs utnämnt professorn vid Lunds universitet, Teol. Dr. Gustaf Aulén.

Denna utnämning innebär bland mycket annat även att Sveriges kyrkosångsfolk erhållit en representant i biskopskonferensen, vilken — genom mångårigt, hängivet, praktiskt arbete för kyrkosångens och kyrkomusikens höjande — är väl förtrogen med och sakkunnigt initierad i denna gren av Kyrkans nutida liv. Hans insats inom de kyrkomusikaliska sammanslutningarna liksom eljest, när han framträtt som talesman för intressen, som de företräda, har burits upp av hans kunskap och entusiasm. Därför gläder sig Sveriges kyrkosångsfolk över utnämningen.

Strängnäs biskopsstol har förnäma traditioner i de liturgiska och kyrkomusikaliska disciplinerna. Här må det vara nog att erinra om biskop U. L. Ullman, vars entusiastiska och kunniga arbete — utfört i nära anslutning till de ovannämnda organisationerna — burit förblivande frukt för Sveriges kyrka.

Det är visst att traditionerna skola efter det nutida lägets krav värdigt fullföljas av den nye biskopen.

Tidskrift för kyrkomusik, som haft glädjen att räkna biskop Aulén bland sina gynnare och medarbetare, uttalar sin värdsamma och hjärtliga tillönskan om välsignelse över hans kommande gärning.

Arthur Adell.

In Tempore Pasche.

Till de mera kända och brukade påskpsalmerna hör otvivelaktigt nr 104, »Nu kommen är vår påskafröjd». Det är från början en gammal brevariehymn »Ad coenam agni providi» från medeltiden.

Den melodi, som koralboken bjuder till denna psalm, är emellertid mycket yngre. NK 1921 har om den uppgiften »Av Johann Crüger i hans New vollkömmeliches Gesangbuch Augspurgischer Confession, Berlin 1640.» Den finnes i 1697 års koralpsalmbok i nästan exakt samma avfattning som vi nu äro vana vid.

Men även den ursprungliga, gregorianska melodien till den latinska texten har funnits på svenskt område. (För de efterföljande uppgifterna står jag i tacksamhetsskuld till doc. C. A. Moberg i Uppsala). Vi finna den i ett flertal handskrifter från äldre tider (1400- och 1500-talen). Åtskilliga varianter finnas naturligtvis. Den härnedan angivna står i handskriften*) A 96 b, en »Liber Antifonarius» från omkr. år 1550, såsom nämnts i en uppsats förra numret i denna tidskrift. Även i »Een liten songbook» av år 1553 återfinna vi denna melodi, och Laurentius Petri anvisar den i »De officijs» såsom hymn i påskens completorium. Den tycks sålunda ha haft liv en gång i tiden i Sveriges bygder. Nu är den försvunnen från gudstjänstlivet. I Breviarium Romanum av i dag finnes väl ej den ursprungliga texten, melodien återfinnes vid pingstens completorium. För den gudstjänstfirande menigheten i Sverige är den säkerligen i stort sett obekant. Utan att på något sätt vilja förringa den crügerska melodins värde må den förhoppningen få uttalas, att psalmens gamla melodi måtte komma till heders igen. Man kunde väl göra ett försök att bruka den i tidegården under påsk — dess ursprungliga plats. Den passar utomordentligt väl till textens något ålderdomliga vändningar och uttryck.

*96 b.

Nu kom-men är vår pås-ka-fröjd. Pris, Je-su, dig i him-mels-höjd,

Ur gra - vens djup be - fri - as vi När själv där-ur du framgår fri.

L. Lindhagen.